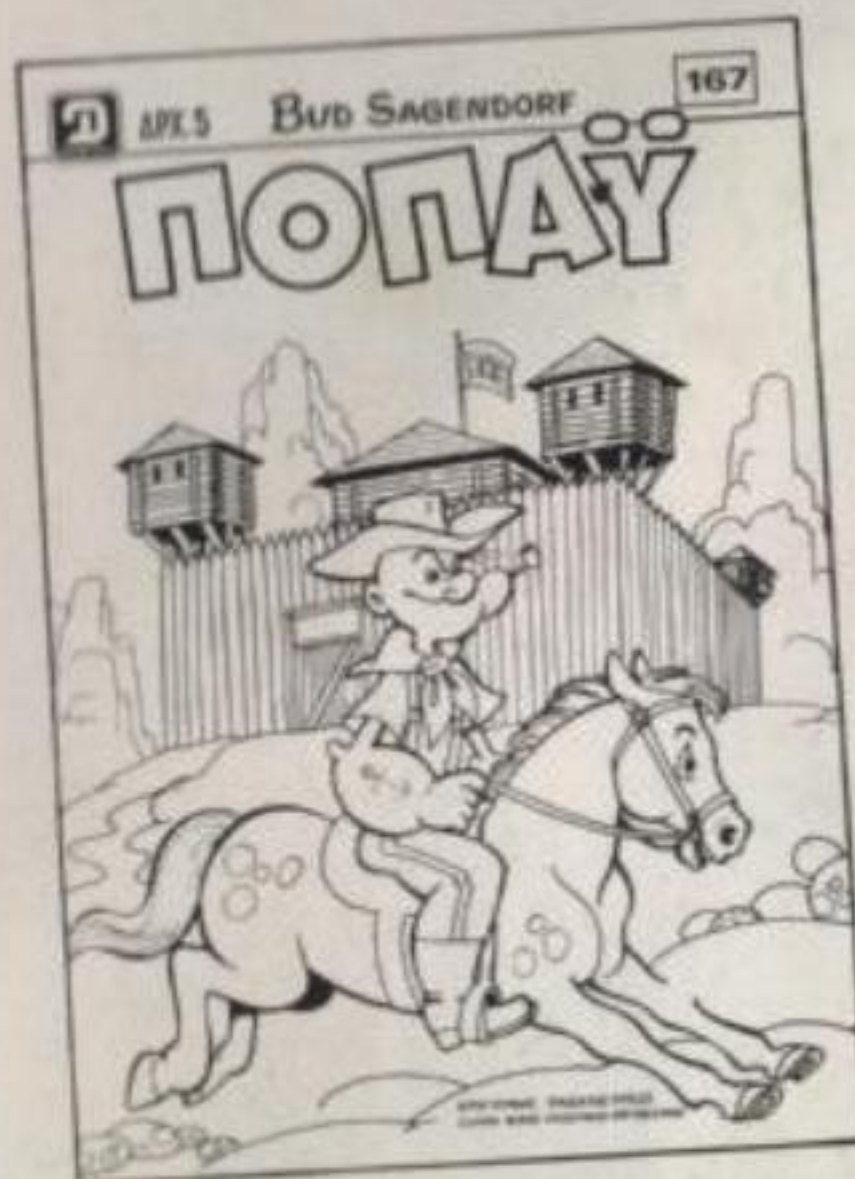

ΠΟΠΑΪ

**ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ
ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ
« ΠΟΠΑΪ »**

Ο άπιαστος, ο θρυλι-
κός ΣΠΑΝΑΚΗΣ, ΤΟ
σιδερόδρομο ναυ-
τάκι σε νέες κατα-
πληκτικές εξορμήσεις

ΠΟΠΑΪ®

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΤΟΣ Δ' ΑΡΙΘ. 166 - ΔΡΧ. 7 - 26 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1976

ΕΚΔΟΣΗ: ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ - ΠΗΔΑΛΙΟ ΠΡΕΣΣ Ε.Ε.

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ 1γ, Β' ΟΡΟΦΟΣ, ΑΘΗΝΑΙ, ΤΑΧ. ΤΟΜ. 135
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ 638.668, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ - ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ -
ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ (ΚΕΝΤΡΟΝ) 638.842 ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ 359.506
DRAGOUNIS - PIDALIO PRESS, 1c LYKAVITTOU STREET, ATHENS T, 135

ΣΥΝΓΡΟΜΕΣ: ΕΤΗΣΙΕΣ (52 ΤΕΥΧΗ) ΔΡΧ. 160, ΕΞΑΜΗΝΕΣ ΔΡΧ. 80 (ΕΙΣΩΤΕΡΙΚΟΥ)

ΚΤΗΤΕΣ - ΕΚΔΟΤΕΣ: Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ - Κ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ, ΙΦΙΚΡΑΤΟΥΣ 4
Δ. ΘΥΝΤΗΣ: ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ, ΙΦΙΚΡΑΤΟΥΣ 4, ΑΘΗΝΑΙ, Τ. Τ. 706

© 1973 K.F.S. (USA) PRODUCTIONS PRINTED IN GREECE

ΟΠΟΙΟΣ ΣΠΕΡΝΕΙ ΘΕΡΙΖΕΙ

ΚΙ' ΕΤΣΙ, ΛΙΓΟ ΑΡΓΟΤΕΡΑ...

ΧΕ! ΧΕ! ΤΕΛΕΙΩΣΕ Η ΣΠΟΡΑ!

ΣΕ 4 ΕΒΔΟΜΑΔΕΙΣ, ΟΛΙΒ, ΘΑΧΟΥΜΕ ΕΝΑ ΧΩΡΑΦΙ ΓΕΜΑΤΟ ΣΠΑΝΑΚΙ!... ΑΡΦ! ΑΡΦ!

ΘΑΝΑΙ ΒΑΥΜΑ!

ΠΕΡΑΙΑΝ ΟΙ ΕΒΔΟΜΑΔΕΙΣ ΚΙ' ΑΡ. ΧΙΣΙΑ! ΝΑ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΦΥΤΑ...

ΚΑΙΡΟΣ ΝΑ ΜΑΖΕΨΟΥΜΕ ΤΟ ΣΠΑΝΑΚΙ!

ΠΑΩ ΝΑ ΦΩΝΑΞΩ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΜΟΥ ΓΙΑ ΝΑ ΜΕ ΒΟΗΘΗΣΟΥΝ!...

ΔΡΟΜΟ!

ΕΙΝΑΙ ΣΡΑΙΟ ΝΑ ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΙ ΜΟΝΟΣ ΤΟ ΣΠΑΝΑΚΙ ΙΟΥ!...

ΦΤΑΙΣΑ - ΜΕ!...

ΜΑ ΤΑ ΧΙΛΙΑ ΣΙΑΝΟΥ'ΤΙ... ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΚΕΙ!

ΤΙ ΓΥΡΕΥΟΥΝ ΑΥΤΑ ΤΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΕΔΩ;

ΠΩΣ ΜΠΗΚΑΤΕ ΕΔΩ ΜΕΙΣ!

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΦΙΛΕ! ΕΧΟΥΜΕ ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ!...

ΔΕΝ ΤΟΣΕΡΕΙ ΟΤΙ ΤΟ ΑΓΡΟΚΤΗΜΑ ΗΤΑΝ ΥΠΟΘΗΚΕΥΜΕΝΟ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ!

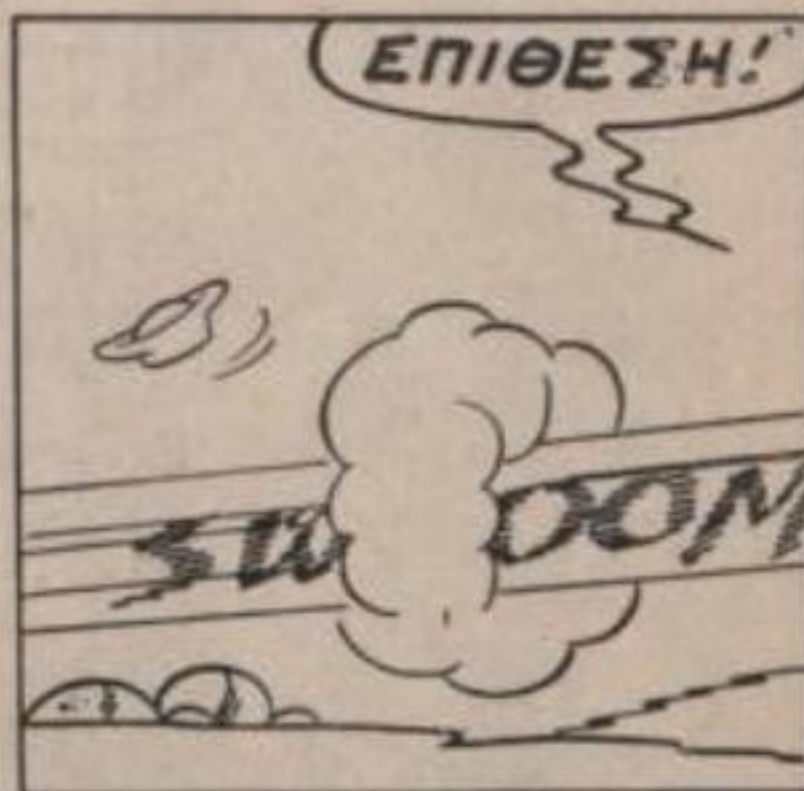
ΤΙΣ ΜΑ ΟΤΑΝ ΤΟ ΑΓΟΡΑΣΙΑ ΔΕΝ ΜΟΥ ΤΟ ΕΙΠΕ ΚΑΝΕΙΣ, ΑΥΤΟ!...

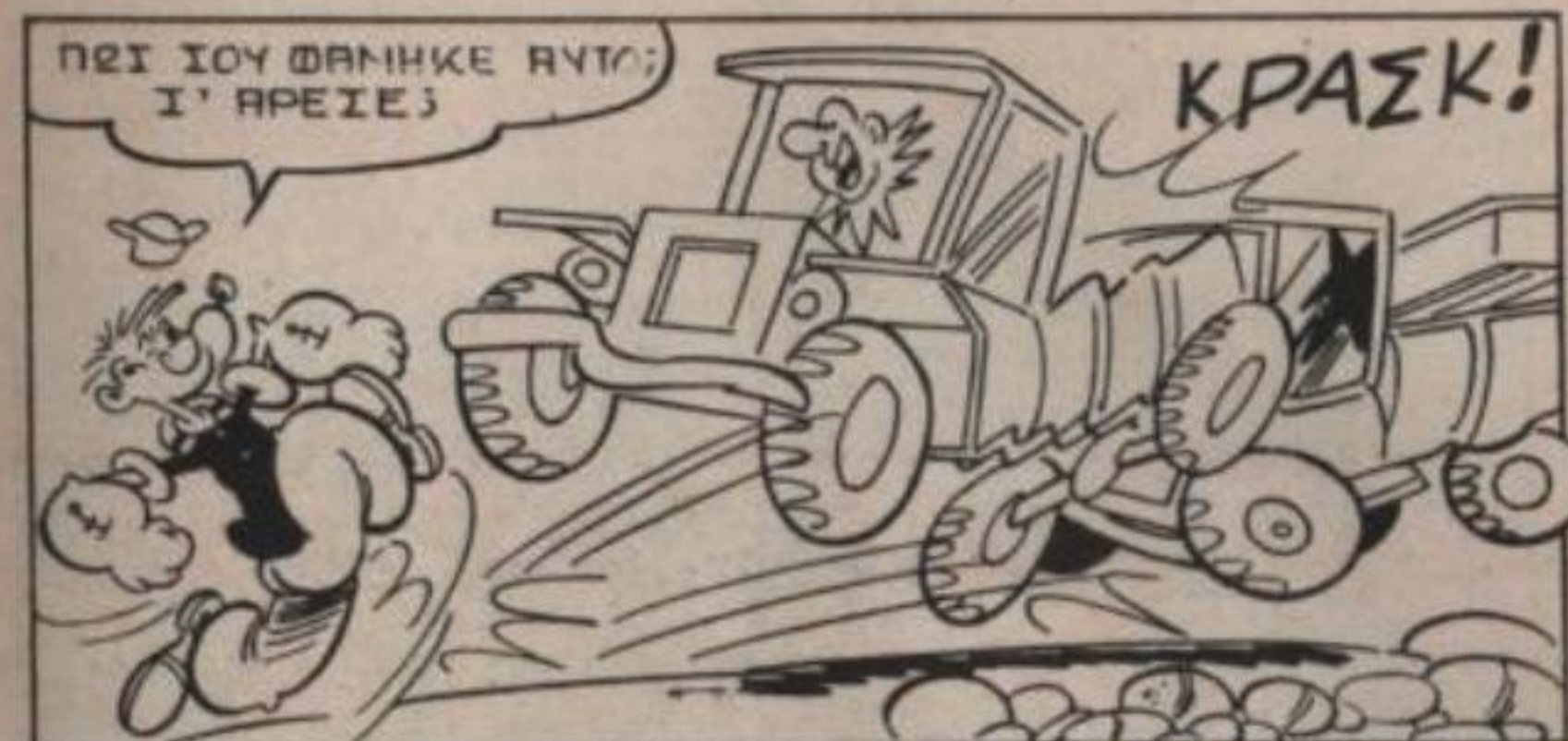

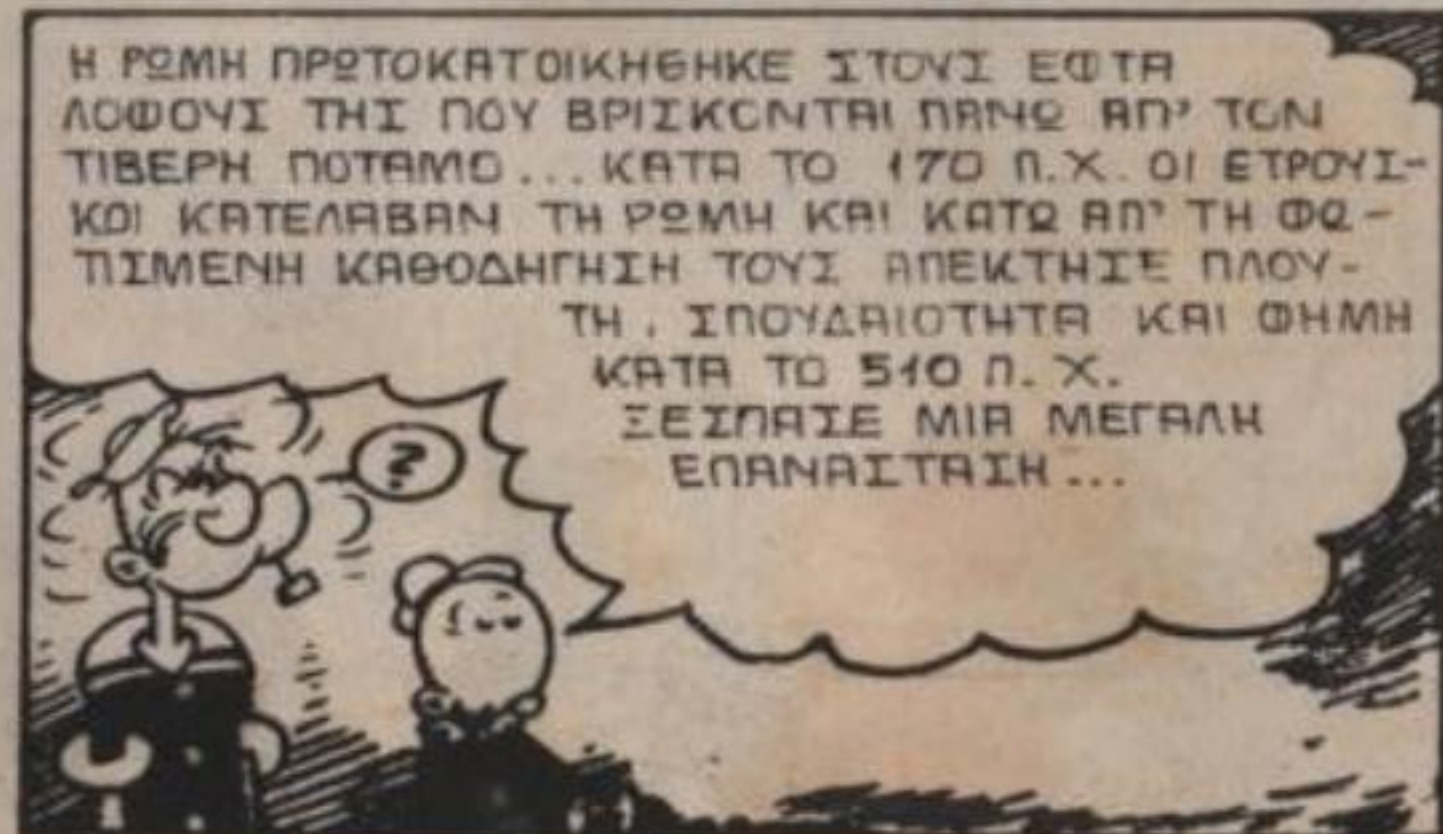

ΤΟ ΧΟΝΤΡΟ ΜΥΑΛΟ ΜΕΡΟΣ 2:

Η ΑΣΠΡΗ ΓΑΤΑ

ΜΙΑ ΦΟΡΑ κι' έναν καιρό, ήτανε ένας άρχοντας, κάποιου μακρινοῦ τόπου, πού είχε τρεις γιουούς. Μιά μέρα, τούς φώναξε κοντά του και τούς τρεις και τούς εἶπε :

— Παιδιά μου, γίνετε πιά κι' οἱ τρεις σας, ὁλόκληρα παλικάρια. Εἶναι, λοιπόν, καιρός νά παντρευτήτε. Πάρτε αὐτά ἐδῶ τὰ τρία χρυσά βέλη πού σᾶς ἔχω ἐτοιμάσει, καί ρίχτε τα μέ τὸ τόξο σας, ὅσο πιό μακριά μπορείτε. Αὐτά τὰ βέλη, εἶναι μαγικά καί θά πᾶνε νά πέσουν πάνω στὸ σπίτι τῆς κοπέλας πού θά παντρευτῇ ὁ καθένας σας.

Κάνουν ὅπως τούς εἶπε ὁ πατέρας τους τὰ τρία παιδιά. Τοῦ μεγαλύτερου ἀρχοντοπούλου τὸ βέλος, ἔπεσε πάνω στὸ παλάτι μιᾶς ἀρχοντοπούλας. Καί τοῦ μεσαίου τὸ ἴδιο. Πῆγε κι' ἔπεσε στὸ παλάτι μιᾶς ἄλλης ἀρχοντοπούλας.

Ἔτσι, τὰ δύο πρῶτα παιδιά τοῦ ἀρχοντα, καλοπαντρεύτηκαν καί νοικοκυρεύτηκαν. Τὸ χρυσὸ βέλος, ὅμως, τοῦ πιό μικροῦ παλικαριοῦ, χάθηκε.

Μέρες, βδομάδες καί μῆνες ἔψαχνε τὸ τρίτο τ' ἀρχοντοπούλο νά τὸ βρῇ. Στὸ τέλος, τὸ βρῖσκει μπηγμένο

στὴν ἀχυροσκεπὴ ἑνὸς μικροῦ σπιτιοῦ.

Πάει, τὸ παιδί, χτυπᾷ τὴν πόρτα, μπαίνει μέσα, καί τί νά δῇ ! Στὸ σπίτι αὐτὸ ήτανε 40 γάτες. Οἱ 39 ήτανε μαύρες καί ἡ μία μόνο ἄσπρη !

Αὐτὴ, ἡ ἄσπρη γάτα, μόλις εἶδε τ' ἀρχοντοπούλο, ἔτρεξε κοντά του, τρίφτηκε

στὰ πόδια του καί τοῦπε μ' ἀνθρώπινη φωνή :

— Ἐμένα εἶναι τυχερὸ νά πάρης γιὰ γυναίκα σου, κι' ἐγὼ ἐσένα γι' ἀντρα μου, καλέ μου ! Γι' αὐτὸ ἔπεσε τὸ χρυσὸ βέλος σου ἐδῶ !

Τί νά κάνη τ' ἀρχοντοπούλο, παίρνει γιὰ γυναίκα του τὴν ἄσπρη γάτα, ἀλλὰ δὲν γυρίζει πίσω στὸν τόπο του. Μένει ἐκεῖ, χτίζει ἕνα δωμα-

[illegible][illegible]

τόπουλο !

Μὰ πάλι δὲν τὸ παραδέχτηκαν αὐτὸ τὰ ἄλλα δυὸ τοῦ ἀδελφία. Καὶ λέγε :

— Ἄς δείξουμε ἄλλη μιὰ
φορὰ τὴν ἀξιοσύνη μας. Ὁ-
ποῖος ἀπὸ μᾶς τοὺς τρεῖς,
φτιάξη καὶ χάριση στὸ λαό
μας τὸ καλύτερο δημόσιο
λουτρό, ἐκεῖνος θὰ γίνη, μὲ
τὴν ἀξία του, διάδοχος τοῦ
πατέρα μας κι' ἄρχοντας τοῦ
τόπου !

Κι' ἀμέσως, τὰ δυὸ μεγα-
λύτερα παιδιὰ, κάλεσαν τοὺς
καλύτερους σοφοὺς καὶ τοὺς
καλύτερους τεχνίτες πρὸς ὃ-
πῆρχαν στὴ Γῆ καὶ μ' αὐ-
τοὺς ἄρχισαν νὰ φτιάχνουν
δυὸ πολὺ ὁμορφα δημόσια
λουτρόα.

Σάν τέλειωσαν, εἶπε ἡ
λευκὴ γατούλα στὸν ἄντρα
της, τὸ τρίτο τ' ἀρχοντόπου-
λο :

— Άντρα μου, νά, πάρε
τοῦτο τὸ μαγικὸ φουντούκι.
Θὰ πᾶς καὶ θὰ τὸ σπάσης
στὸ πιὸ κεντρικὸ μέρος τῆς
πολιτείας. Κι' ἀμέσως, θὰ ξε-
φυτρώσῃ, τὸ καλύτερο ὄημό-
τιο λουτρό ποῦ ἔγινε ποτὲ
στὸν κόσμο!

Ἐκανε πάλι ὅπως τοῦ εἶπε ἡ γυναῖκα του τὸ τρίτο τ' ἀρχοντόπουλο, καὶ ἀμέσως ξεφύτρωσε, στὸ πιὸ κεντρικὸ μέρος τῆς πολιτείας, τὸ καλύτερο λουτρό τῆς Ἰῆς, ποὺ ἦτανε μαρμαρίνο ὁλόκληρο, εἶχε χρυσὲς δρύσες καὶ μυρωμένα νερά !

Σάν τὰ εἶδε ὅλα αὐτὰ ὁ
λαὸς κι' ὁ ἄρχοντας καὶ πα

τέρας τῶν παιδιῶν, ξετρελ-
λάθηκαν. Κι' ὅλοι μαζί, εἶ-
παν πῶς ἀπὸ κείνη τῇ στι-
γμῇ, διάδοχος θὰ εἶναι τὸ
μικρότερο τ' ἀρχοντόπουλο.

Τὰ δύο τοῦ ἀδελφία, ὁμῶς
θύμωσαν πολὺ καὶ εἶπαν :

— Όχι ! Αυτό, ἡμεῖς, δὲν
τὸ παραδεχόμεσθε ! Δὲν μπο-
ρεῖ νὰ γίνη ἄρχοντας τοῦ
τόπου μας, ἓνας ποὺ ἔχει
παντρευτῇ, ἀντὶ γιὰ γυναῖκα.
μιά... γάτα ! Γι' αὐτό, θὰ κά-
νουμε μιὰ μεγάλη γιορτῇ, ἡ-
μεῖς, τὰ τρία ἀρχοντοπούλα.
κι' ὅποιος ἀπὸ μᾶς τοὺς
τρεις ἔχει τὴν ὁμορφώτερη
γυναῖκα, ἐκεῖνος θὰ γίνη ὁ
ἄρχοντας τοῦ τόπου...

Μά, σὰν ἔγινε ἡ γιορτὴ, ἡ
λευκὴ γατούλα ἔδωκε ἓνα μύ-
γδαλο στὸν ἄντρα της, στὸ
τρίτο τ' ἀρχοντόπουλο, καὶ
τοῦ εἶπε γὰ τὸ σπάσι. Τὸ
χτυπᾷ μ' ἓνα λιθάρι τὸ παι-
δί, τὸ σπάζει, κι' ἀμέσως ἡ
λευκὴ γατούλα μεταμορφώ-
νεται καὶ γίνεται ἡ πιὸ πεν-
τάμορφη ἀπ' ὅλες τὶς πεν-
τάμορφες τῆς Γῆς ! Πηγαί-
νει στὴ γιορτὴ, κρατώντας
τὸν ἄντρα της.

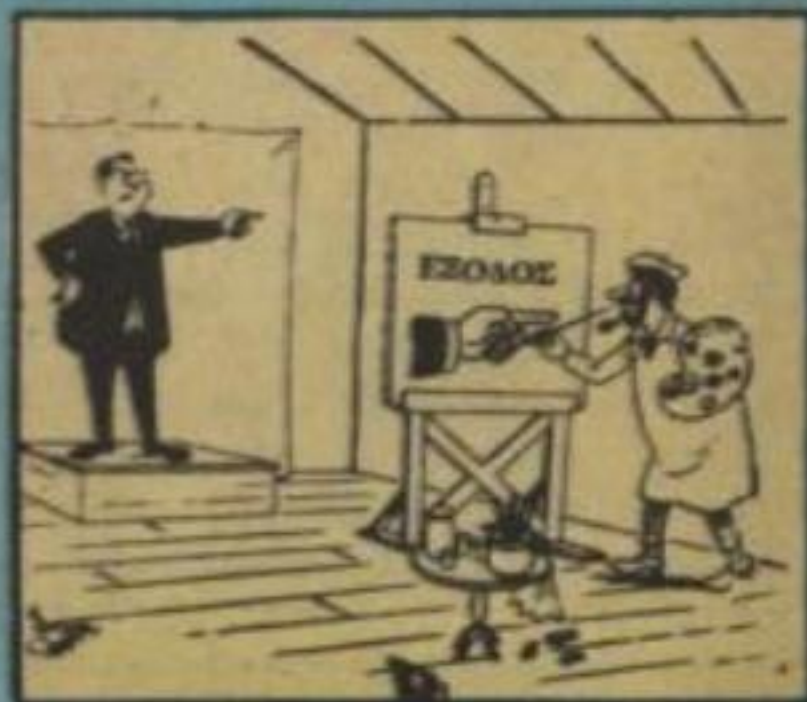
Ὅλοι θαυμάσανε τὴν ὁμορφιά της, πού ἔλαμπε σάν τὸν ἥλιο. Ἔτσι, ἀπὸ ἐκείνη τὴν ὥρα, χωρὶς ἄλλη συζήτησι, ἔγινε ἄρχοντας ὁ μικρότερος γυιός, πού εἶχε, ὅπως παραδέχτηκαν κι' οἱ ἄλλοι θυοί, τὴν πιὸ ὀμορφὴ γυναῖκα.

Κι' ἔζησαν αὐτοὶ καλὰ καὶ
μῆς καλύτερα.

*

**Τὰ
ἀδελφὰ
τοῦ
ΠΟΠΑΪ**

***
ΧΩΡΙΣ
ΛΟΓΙΑ!
***

**ΠΩΣ
ΝΑ
ΤΑ
ΛΟΥΚΑΝΙΚΑ**

Ο ΠΟΛΙΤΗΣ ΚΑΝΕΙ ΒΟΛΤΕΣ
ΣΤΗ ΠΟΛΗ, ΦΟΦΙΟΣ ΑΠΟ ΤΗ
ΠΕΙΝΑ ΟΠΩΣ ΠΑΝΤΑ...

ΣΙΝΙΦ! ΣΙΝΙΦ! ΤΙ ΘΡΑΙΝ
ΜΥΡΩΔΙΑ!

Η ΚΑΛΗ... συμβουλή

Ο ΠΑΝΤΟ ΟΠΩΣ ΠΑΝ-
ΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΠΕΝΤΑΡΟΙ.

ΣΥΓΓΝΟΜΗ, ΚΥΡΙΕ, ΜΟΥ ΔΙΝΕΤΕ 50 ΣΕΝΤΙ
ΝΑ ΠΑΡΩ 3 ΣΑΝΤΟΥΪΤΣ;

ΔΕΝ ΝΤΡΕΠΕΙΣΑΙ ΝΑ ΖΗΤΙΑΝΕΥΗΣ
ΙΤΗΝ ΗΛΙΚΙΑ ΣΟΥ; ΔΕΝ ΠΑΙΣ ΚΑ-
ΚΟΜΟΙΡΗ ΝΑ ΔΟΥΛΕΥΗΣ; ΕΓΩ
ΔΟΥΛΕΥΩ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΩΤΟ
ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΒΡΑΔΥ!

ΑΑΧ!

ΣΚΛΗΡΟΙ ΠΟΥΝΑΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩ-
ΠΟΙ! ΣΚΕΦΟΝΤΑΙ ΜΟ-
ΝΟ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΟΥΣ!

Η ΠΟΜΠΗ'Τ'Α

«ΉΤΑΝ μία ή ώρα, το μεσημέρι της 24ης Αυγούστου του 79 μετά Χριστόν. Και ήρθε τόσο απότομα, τόσο γρήγορα, που οι άνθρωποι δεν πρόλαβαν να καταλάβουν ότι ήταν καταδικασμένοι. Οι λάβες του Βεζούβιου, ρίχτηκαν ακάθεκτες, όμοιες με πυρίνους χείμαρρους, πάνω στην άτυχη πόλη, την πόλη της ξενοιασιάς και της χαράς. Λίγες ώρες αργότερα: η Πομπηία έπαψε να υπάρχει...»

Έτσι αρχίζει τη περιγραφή του ένας παλιός χρονικογράφος. Λιτή, αλλά πόσο ζωντανή η περιγραφή. Όμως, τα στοιχεία για την ολοκληρωτική, την δίχως κανένα έλεος αυτή καταστροφή, δεν ήταν ακόμη αυτά που έβγαλε αργότερα η έρευνα και η σκαπάνη στην επιφάνεια.

Δεν ήταν η πρώτη αυτή, η μοναδική σε καταστροφικότητα έκρηξη του Βεζούβιου. Στα 1300 ή 1400 π.Χ., είχε πάλι ξεράσει τη φωτιά του στην γύρω περιοχή το έσκινο. Όμως, τότε, δεν υπήρχε κανένα ανθρώπινο θύμα. Ο τόπος ήταν άκατοικητος. Τό 79 μ.Χ., όμως, υπήρχαν άνθρωποι. Υπήρχε η Πομπηία της χλιδής και της ρα-

Ή δημοφής και χαρού-μενη πόλις που θάφτηκε όλη κάτω από καυτή λάβα.

ατώνης, με τις ωραίες θύλες της, να καμαρώνουν μέσα σε μία πλούσια θάλασσα, στις πλαγιές του βουνού. Βέβαια, το κακό ξέσπασε μέσα μεσημέρι, κινείς όμως δεν ανησυχούσε. Ήταν τόσο χαμηλά, τόσο μακριά από τον κρατήρα ή δημοφής πόλι. Πολλοί, μάλιστα, δεν χάλασαν ούτε τον μεσημεριώτικο ύπνο τους. Τι μπορούσαν να πάθουν; Έτσι κοιμισμένους τους κουκούλωσε σε λίγο η καυτή λάβα...

ΠΑΟΚ

«Ωστόσο, ο σεισμός που είχε συγκλονίσει στα 62 μ.Χ. την πόλη, θα έπρεπε να δάλλε σε κάποιες υποψίες τους κατοίκους, αλλά δεν έγινε τίποτα. Όταν είναι καλές ευτυχισμένες, πολύ δύσκολα μπορεί να σκεφθεί μία καταστροφή.

*

«Όμως, την πρώτη αδιαφορία διαδέχθηκε ύστερα από λίγη ώρα η έκπληξη, αυτήν η άνησυχία και τέλος ο πανικός. Οι άνθρωποι, αλλόφρονες, έτρεχαν να σωθούν. Πού, όμως, να πάνε; Δεν σείονταν και καταγόταν μονάχα η γη, αλλά είχε μανιάσει και η κοντινή θάλασσα. Τεράστια παλιρροιακά κύματα ώρμησαν στην ξηρά και κατακάλυψαν τα πάντα. Την ίδια ώρα, ο ούρανός άρχισε να θρέχει πάνω από την πόλη, καυτή στάχτη και πυρακτωμένες πέτρες, μικρές στην αρχή, σαν θόρυβος, μεγάλες έπειτα. Πολλοί ήταν εκείνοι που πέθαναν εκεί που θριαμβούσαν, δηλητηριασμένοι από τα αέρια του κουβαλούσαν από πυρακτωμένες πέτρες ή χτυπημένοι απ' αυτές. Άλλοι, νόμισαν ότι θα σώζονταν καταφεύγοντας στα σπήττα τους. Εκεί μέσα τους βρήκαν σε λίγο τα πατάκια της λάσπης. Θάλεγε και νεις πως τα έγκατα της Γης είχαν ξεράσει όλα τους την κόλαση πάνω στην άτυχη πόλη.

Λίγες ώρες κράτησε το κακό στην μεγάλη του ένταση. Αλλά αυτές οι λίγες ώρες, ήταν αρκετές για να εξαφανιστούν μία ολοκληρωμένη πόλη με τους κατοίκους της. Μ' όσους τούλάχιστον δεν πρόλαβαν να κατευθυνθούν προς την πλευρά της Νεάπολης ή προς το Άμάλφι και άλλου.

Θρήνοι και οίμωγες γέμισαν την άγριασφαιρα, κι' ύστερα απλώθηκε παντού η σιωπή του θανάτου.

Τρεις μέρες κράτησε το κακό, και τις μέρες αυτές ο ούρανός δεν έπαψε να θρέχει στάχτη, ενώ είχε σκοτεινιάσει και η νύχτα είχε καλύψει σαν ένα μαύρο σάβανο την Πομπηία.

*

Πόσα ήταν τα θύματα αυτής της φοβερής καταστροφής; Δύσκολο να υπολογισθεί. Η Πομπηία είχε την εποχή εκείνη πληθυσμό 15 με 20.000 ψυχές. Οι ανασκαφές, έφεραν σε φως, μέσα στην πόλη, 300 πτώματα. Πόσοι, όμως, χά-

θηκαν έξω απ' αυτήν και στους δρόμους της φυγής, δεν μπορούμε να ξέρουμε. Πάντως, δεν ήταν δυνατόν να χαθούν και οι 20.000 κάτοικοί της.

«Ωστόσο, δεν ήταν η Πομπηία το μόνο θύμα του Βεζουβίου. Μαζί της καταστράφηκαν και οι μικρότερες γειτονικές πόλεις: Ηράκλειο, Σταθία και Νοθέρα (Νουκερία). Κινδύνεψε, όμως, σοβαρά και η Νεάπολη. Σώθηκε, όταν λίγο πριν από το κακό, άρχισε να φυσά ένας δυνατός βορειοανατολικός άνεμος, που την προστατέψε από την θραχή της καυτής στάχτης και από τις πυρακτωμένες πέτρες που έπεφταν σαν χαλάζι.

Τέσσερις μέρες μετά την καταστροφή, ο αυτοκράτορας Τίτος, έστειλε επί τόπου ανθρώπους για να εξακριβώσουν τις καταστροφές και συνεργεία για να έρουνήσουν τα ερείπια. «Όμως, ήταν τέτοια η κατάσταση, που ούτε το ένα, ούτε το άλλο μπορούσε να γίνει. Έτσι, η πόλη εγκαταλείφθηκε και το χαρτάρι σε λίγους μήνες σκέπασε τη φρίκη της.

*

Πέρασαν έτσι οι αιώνες.

Στα 1590, ένας αρχιτέκτονας, θοιάν τον Διέγαν, θέλοντας να κατασκευάσει ένα υδραγωγείο, ανακάλυψε τυχαία την παλιά πόλη. Ύστερα, το 1748, επί Καρόλου Γ' των Βουρβόνων, έγιναν οι πρώτες ανασκαφές ανασκαφές. «Όμως, οι εργάτες γρήγορα σταμάτησαν. Το 1900, η Πομπηία περιήλθε στην δικαιοδοσία του κράτους, όποτε και συνεχίστηκαν οι συστηματικές ανασκαφές, που ώδηγησαν στην τέλεια αποκάλυψη της πόλεως. Και τότε, ήρθαν στο φως καταπληκτικά πράγματα: ανθρώπινες μοίμες, σκευασμένες με λάδια και στη οτάσι που βρήκε τα θύματα το κακό. Περιήφηση διατηρημένες τοιχογραφίες, ένα τέλει σύστημα υδραγωγείων και αποχετεύσεων, αγάλματα και πλῆθος από αντικείμενα οικιακής και άλλης χρήσεως.

Σήμερα, η Πομπηία είναι ένα άπειρο μουσείο, που το επισκέπτονται χιλιάδες τουρίστες απ' όλο τον κόσμο. Έξω δέ από αυτήν, έχει ιδρυθεί μία σύγχρονη πόλη, γεμάτη ενδιαφέρον και κίνησι.

* * *

ΑΘΗΝΑ, ή σκάλα, που άνω της ήταν ανεδοσμένος ο νεαρός ελαιοχρωματιστής, γλίστρησε κι' ο Πήτερ Χούρκος — αυτό ήταν το όνομα του εργάτη — βρέθηκε αναίσθητος στον δρόμο. Είχε πέσει από ένα ύψος που ξεπερνούσε τα δώδεκα μέτρα. Εύτυχώς, όμως, το άτύχημά του αυτό, που συνέβη τον Ιούνιο του 1943, δεν ήταν θανατηφόρο. Παρ' όλα που το συνεργείο των Πρώτων Βοηθειών που τον πήρε, τον βρήκε αναίσθητο με ένα κατάγμα στο κρανίο, η κατάσταση του δεν ήταν σοβαρή. Κι' όταν συνήλθε, τρεις μέρες μετά, από νοσοκομείο της Χάγης, πιο εκπληκτικός απ' όλους ήταν ο ίδιος, γιατί

είχαν εισχωρήσει διάφορα πρόσωπα που υπεδύοντο τους πατριώτες, ενώ στην πραγματικότητα, ήταν πράκτορες της Γκεστάπο. «Ήταν αρκετό στον Πήτερ να δει για λίγα λεπτά μία φωτογραφία ενός τέτοιου ύποπτου για να τον αποκαλύψει. Και ποτέ δεν είχε πέσει έξω.

Είναι αλήθεια, ότι κατά καιρούς παρουσιάζονται μερικά άτομα, που είναι προικισμένα με ιδιότητες, που όφου δεν είναι δυνατόν να ερμηνευθούν με κάποια λογική ή επιστημονική βάση. Χαρακτηρίζονται σαν «υπερφυσικές». Βέβαια, αν αυτά τα άτομα ζούσαν μερικούς αιώνες πιο πριν — κατά τον Μεσαίωνα λ.χ. — ή

Παράξενες Ιδιότητες

δεν ένοιωθε το παραμικρό. Ούτε καν πονοκέφαλο. Αντίθετα, μάλιστα, ένοιωθε μία άνεληγήτη ευεμία και όπολυτη πνευματική διαύγεια.

«Όμως — έτσι νόμισαν όλοι στην αρχή — κάτι φαίνεται δεν πήγαινε καλά. Γιατί οι πρώτες του λέξεις, που ειπώθηκαν από τον Πήτερ, ήταν στον άρρωστο που βρισκόταν στο πλοίο του κρεβάτι: «— Έσύ δεν είσαι και πολύ καλός άνθρωπος».

Κι' όταν ο άλλος, κάθε άλλο παρά ικανοποιημένος φυσικά απ' αυτήν την... διακήρυξη, τον ρώτησε τί έννοει, πήρε μια άπάντησι, που τον άφθεσε κατάπληκτο: «— Ο πατέρας σου, σου άφησε ένα χρυσό ρολόι και σου είπε να το φυλάξης για να τον θυμάσαι. Κι' έσύ το πουλήσες». Και αυτό ήταν πέρα για πέρα αληθινό, γεγονός που άφησε τον άνθρωπο εκείνο κατάπληκτο, γιατί ποτέ σε κανένα δεν είχε πη αυτό το περιστατικό.

Έτσι ξεκίνησε την καινούργια του καριέρα ο νεαρός Πήτερ Χούρκος, που έξελεχθη σαν ένας από τους πιο σημαντικούς διώκτες του εγκλήματος, όφου τις υπερφυσικές ικανότητες του τις χρησιμοποίησαν στην δίωξη του εγκλήματος οι άστυνομίες όλου του κόσμου, άρχίζοντας από την τοπική άστυνομία της πατρίδος του, για να φτάση ως το «Εφ—Μπρί—Αί».

Οι πρώτες του επιτυχίες άρχισαν την περίοδο που η Ολλανδία βρισκόταν κάτω από τον ναζιστικό ζυγό. Τότε στις ομάδες άντιστάσεως

μοίρα τους κάθε άλλο, παρά ευχάριστη θα ήταν, γιατί το τέλος τους θα το άγραφε η έξιλαστήριος πυρά...

«Όμως, η περίπτωση του Πήτερ Χούρκος, δεν έχει την παραμικρή σχέση με την μαγεία, παρ' όλα που η επιστήμη δεν είναι ακόμη σε θέση να δώσει την παραμικρή έξηγησι. «Ας ενοχυρίσουμε, όμως, στον Πήτερ Χούρκος. Η πρώτη περίπτωση που του ανέθεσε — έντελώς άνεπίσημο — ένας άστυνομικός, ήταν η ακόλουθη: είχε γίνει ένας φόνος στο Αϊμπουργκ. Τόσο η Δανική όσο και η άστυνομία της Ολλανδίας, κροτούσαν έναν ύποπτο κι' ήταν σύγουροι, ότι αυτός ήταν ο ένοχος. Αλλά, δεν διέθεταν αρκετά στοιχεία για να στηρίξουν την κατηγορία έναντίον του. Και το πιο σημαντικό ήταν, ότι παρ' όλα που είχαν κυριαρχικά άργήσει την περιοχή, δεν μπορούσαν να ανακαλύψουν το έπλο του εγκλήματος, που θα έπρεπε να ήταν ένα περιστρόφο.

Ανεπίσημο, ένας άστυνομικός που άξερε τον Πήτερ από την εποχή της κατοχής, ζήτησε την βοήθειά του. Ο Πήτερ «ούτοςυγκεντρώθηκε» για λίγα λεπτά και μετά του είπε να ψάξη στην όροφή του σπιτιού που έμενε το θύμα. Και πραγματικά, εκεί βρέθηκε το όπλο του εγκλήματος, που μάλιστα είχε άπάνω του και τα δακτυλικά άστυπώματα του ύπόπτου, που μετά από αυτό άναγκάστηκε να όμολόγηση. Το έπεισόδιο αυτό έγινε το 1946.

Μερικά χρόνια μετά από το έπει-

σάβιο αυτό, συνεβη κάτι ακόμη πιο εκπληκτικό: Στην περιοχή του "Αρ-νχεμ και Νίζμεγκεν, κάθε τόσο ξεσπούν πυρκαϊές. Και σύμφωνα με την άποψη των ειδικών της πυροσβεστικής υπηρεσίας, οι πυρκαϊές αυτές δεν ήταν ούτε τυχαίες, ούτε και «έξ αμελείας». Ήταν ακόητες. Αλλά ήταν αδύνατον να βρούν τον έμ-πρηστη. Κατέφυγαν στον Πήτερ. Εκείνος τους ζήτησε να πάνε στην περιοχή που συνέβαιναν οι πυρκαϊές. Όταν έφτασαν εκεί τους είπε ότι το πρόσωπο που ζητούσαν, ήταν νεαρής ηλικίας - κάπου ανάμεσα 15 και 18 ετών - και τους ζήτησε να του φέρουν τις φωτογραφίες όλων των νέων της περιοχής.

Τού έδειξαν κάπου πεντακόσιες φωτογραφίες. Κι' εκείνος ξεχώρισε μία. Η φωτογραφία αυτή ανήκε σε ένα νεαρό 17 ετών, που ήταν γόνος μιας από τις πιο πλούσιες και πιο αξιοσέβαστες οικογένειες της περιοχής. Οι αστυνομικοί βρέθηκαν σε πολύ εύκολη θέση, γιατί δεν μπορούσαν με τα στοιχεία που είχαν, να κατηγορήσουν τον νεαρό, που φυσικά θα είχε την υποστήριξη της ισχυρής οικογένειάς του. Ο Πήτερ, όμως, ήταν κατηγορηματικός: άρχισε να διηγείται στον νεαρό πως και πότε είχε ανάψει την κάθε πυρκαϊά, και με τέτοιες λεπτομέρειες, που ο εμπρηστής το έχασε και τελικά πο-ροδέχτηκε την ένοχλή του.

Όμως, η περίπτωση του Πήτερ Χούρκος δεν είναι η μοναδική στις μέρες μας. Ένας άλλος συμπατριώ-

της του, ο Γάβριελ Γρούζετ έχει κι' αυτός στο ενεργητικό του πολλές επιτυχίες. Η ειδικότητα του Κρούζετ είναι η ανακάλυψη των προσώπων που έχουν εξαφανισθεί. Και γι' αυτό να ανακαλύψει ένα πρόσωπο που έχει εξαφανισθεί, τις πιο πολλές φορές, του είναι αρκετό ένα τηλε-φώνημα από κάποιο συγγενικό άτομο του εξαφανισθέντος. Σε μία περίπτωση, έδωσε με κάθε λεπτομέρεια τις πληροφορίες που του ζητούσαν για την τύχη ενός παιδιού που είχε εξαφανισθεί από το σπίτι του δυό μέρες πριν, και τους είπε ότι βρισκόταν ο νεαρός στο Βέλγιο, κι' ότι δυό μέ-ρες μετά θα γυρνούσε στο σπίτι με το ποδήλατο. Και πέτυχε απόλυτα.

Όμως, ακόμη πιο εκπληκτική είναι η επιτυχία του Κρούζετ στην περίπτωση που χάθηκε η κόρη ενός Α-μερικανού καθηγητού, το 1980. Ο καθηγητής τηλεφώνησε στον Κρού-ζετ από την Αμερική, ότι η ανήλι-κη κόρη του είχε εξαφανισθεί εδώ και δυό μήνες. Ο Κρούζετ απάντησε στον καθηγητή, ότι η κόρη του βρι-σκόταν απόλυτως ασφαλή, κι' ότι σε έξη μέρες θα άκουγε την φωνή της και θα την έβλεπε. Και, πραγ-ματικά, την έκτη μέρα βρήκε την κόρη του καθισμένη στα σκαλοπάτια του σπιτιού τους να τον περιμένει!

Αναντίρητο, οι τέτοιοι άνθρωποι είναι σπάνιοι. Και είναι το ίδιο αλή-θεια, ότι με όσον σκεπτικισμό κι' αν αντικρύζω κανείς τις θαυμάσιες ι-κανότητές τους, δεν μπορεί να α-νυψήσει τις επιτυχίες τους. * *

Είναι τα
καλλίτερα
για
οφθους

Ζητείστε
τα απο
οδη τα περιπτερα

Ο... ΘΡΥΛΙΚΟΣ

ΜΠΑΓΚΣ

ΜΠΑΝΝΥ

και η παρέα του!

Σ' ΕΝΑ ΝΕΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ